

Lélekszív: Ahol Otthon Vagyunk

Kéz a kézben, a mindennapokban

Reggel ébredünk, a napfény ránk kacsint,
Nem egyedül viszem, mit a vállamra hint.
Együtt kel a ház, a konyhából friss illat száll,
Felnőtt és gyermek, egy csapat, ki egymásért kiáll.
Minden nap új lap, tiszta, üres ív,
Amit együtt írunk, teli élettel hív.

Közösen az asztal köré ülünk, hol friss ebéd vár,
Beszélgetünk, tervezünk, mint egy nagy család.
Mi legyen a vacsora, mit csináljunk ma délután?
Minden döntés közös, nincs semmi akadály.
Ha baj vagy kérdés van, ott vagyunk egymásnak halkan,
Mert számunkra az együttműködés a legszebb gyümölcsünk.

A nap során ezer apró feladat vár,
Tanulás, játék vagy épp egy közös dal.
A lecke írása, a könyvek rendje,
Mindenki kiveszi a részét, ez a rendje.
A mosogatás zaja, a porszívó hangja,
Mind a közös életünk szép dallama.

A gondoskodás része a mindennapoknak,
Felmosás, lecke, a felelősség is helyet kap.
Megosztunk egymással minden terhet, tanuljuk a rendet,
Hogy mindenki érezze, van itt még helye.
Így fejlődünk együtt, erősebbé válunk,
A közös munka által egymásra találunk.

Néha egy halk ölelés, mikor szomorú a szív,
Vagy egy bátorító szó, ami erőt merít.
Meghallgatjuk egymást, a titkokat őrizzük,
Egy lakásotthoni kötelék, mit gondosan őrzünk.
Minden mosoly, könnycsepp hozzánk tartozik,
A közös élményektől a lélek gazdagodik.

Minden apró lépés egy közös pillanat,
Ahogy felnövünk és a jövő ránk mutat.
A gyermekkor elmúlik, de az emlék megmarad,
A közös alap, mi sosem szakad.
Ez a mi történetünk, tele nevetéssel,
Együtt élünk, döntünk, fejlődünk szeretettel.